

XV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Rekonstruktion af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 4. Februar 1923).

Udvalget har holdt flere Møder og har ført Forhandling med Bankinspektøren, Formanden for Landmandsbankens Bankraad og Bankens Direktør, Direktører for Nationalbanken og forskellige Privatbankers Direktører. Under disse Forhandlinger er et *Mindretal* (Martin Hansen, Aksel Jensen, N. Johan Laursen, Refshauge og Stengaard-Kirkegaard) blevet bestyrket i den Overbevisning, at Landmandsbankens Vanskeligheder bedst kan overvindes ved det Forslag, som er fremsat af Regeringen, men kan dog tiltræde Ændringsforslagene Nr. 1 og 4.

Handelsministeren har i Udvalget givet Tilsagn om, at man vil bestræbe sig for at begrænse Landmandsbankens Filialers Tal, hvilket formentlig vil være til Gavn for Landmandsbankens fremtidige Virksomhed og for Erhvervslivet i det hele.

Et *Mindretal* (Andreasen, Bresemann, Hauge, Hans Nielsen og Stauning) finder Anledning til at udtale følgende: Man har ikke kunnet tiltræde Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, og har derfor stillet

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3. Ændringsforslaget under Nr. 2 er stillet ud fra den Betragtning, at der nu faktisk ikke er noget reelt tilbage af den gamle Aktiekapital, eftersom Bankens Afskrivninger nu gaar langt ud over baade den gamle Aktiekapital og dennes Reserver. Efter de Afskrivninger, der nu finder Sted, maa det efter vor Opfattelse anses for ganske umuligt, at den gamle Aktiekapital skulde, som nu foreskrevet i Bankens Statutter, have Mulighed for at blive skrevet op til 70 Mill. Kr. Paa den anden Side har man ikke, af Hensyn navnlig til formelle Vanskeligheder, villet stille Forslag om, at Kapitalen helt skulde forsvinde, men foreslaar, at den derimod til sin Tid overgaar sammen med Statens Præferenceaktiekapital til at blive Bankens egentlige Aktiekapital, der da bliver 50 Mill. Kr.

Ændringsforslaget Nr. 3 tager Sigte paa at tilvejebringe den fornødne Kontrol med Banken, som, naar den virker under Statens Garanti, faktisk maa sidestilles med en egentlig Statsbank, og da Talen her er om en uhyre Risiko for Staten,